KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1251/2003

af 14. juli 2003

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af hule profiler med oprindelse i Tyrkiet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 [2], særlig artikel 7,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Indledning

(1) Den 16. oktober 2002 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* [3] om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af hule profiler med oprindelse i Rusland og Tyrkiet (»de pågældende lande«) og indledte en undersøgelse.

(2) Proceduren blev indledt på grundlag af en klage indgivet i september 2002 af Defence Committee of the Welded Steel Tube Industry (»klageren«) på vegne af producenter, som tegner sig for en betydelig del, dvs. ca. 80 %, af den samlede produktion i Fællesskabet af hule profiler. Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted i forbindelse med den pågældende vare og forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket blev anset for at være tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en procedure.

(3) Kommissionen underrettede officielt de klagende EF-producenter, de andre kendte EF-producenter, importører og brugersammenslutninger, som den vidste var berørt af sagen, samt de kendte eksporterende producenter og repræsentanterne for Rusland og Tyrkiet om indledningen af proceduren. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

2. Stikprøver

(4) I betragtning af det store antal EF-producenter, importører i Fællesskabet, der ikke er forretningsmæssigt forbundet med en eksporterende producent i et af de pågældende lande, og eksporterende producenter i de pågældende lande blev det i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EF) nr. 384/96 (»grundforordningen«) anset for hensigtsmæssigt at undersøge, om der burde anvendes stikprøver. For at gøre det muligt for Kommissionen at afgøre, om det rent faktisk ville være nødvendigt at udtage en stikprøve, og i bekræftende fald at udvælge en stikprøve, blev alle de ovennævnte parter i henhold til artikel 17, stk. 2, i grundforordningen anmodet om at give sig til kende senest to uger efter indledningen af proceduren og give Kommissionen de oplysninger, der anmodes om i indledningsmeddelelsen, for perioden fra 1. oktober 2001 til 30. september 2002 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«).

[1] EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.
[2] EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1.
[3] EFT C 249 af 16.10.2002, s. 5.

(5) Alle 14 EF-producenter, på hvis vegne klagen var indgivet, indvilgede i at indgå i stikprøven og indsendte de ønskede oplysninger inden for den fastsatte frist. Otte ([1]) ud af disse EF-producenter blev udvalgt til stikprøven. De blev konstateret at være repræsentative for alle de klagende EF-producenter hvad angår produktionsmængde og salg af den pågældende vare i Fællesskabet samt med hensyn til geografisk dækning.

(6) 12 ikke-forretningsmæssigt forbundne importører indvilgede også i at indgå i stikprøven og indsendte de ønskede grundlæggende oplysninger inden for den fastsatte frist. På denne baggrund besluttede Kommissionen ikke at anvende stikprøver for de ikke-forretningsmæssigt forbundne importører, men at sende spørgeskemaer til alle de 12 ovennævnte importører.

(7) Med hensyn til de eksporterende producenter var der kun en enkelt eksporterende producent i Rusland, der gav sig til kende inden for den pågældende frist, og derfor blev der ikke anvendt stikprøver for Rusland. I Tyrkiet var der derimod 19 eksporterende producenter, der indvilgede i at indgå i stikprøven og indgav de ønskede oplysninger inden for den fastsatte frist. Kun 16 af disse producenter solgte rent faktisk den pågældende vare i Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Stikprøven blev udvalgt i samråd med selskabernes repræsentanter og de tyrkiske myndigheder. Det blev aftalt at anvende en stikprøve med fem selskaber, der repræsenterede ca. 80 % af den samlede eksport af den pågældende vare til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Blandt de selskaber, der solgte den pågældende vare til Fællesskabet, har seks selskaber, der ikke blev udvalgt til stikprøven, desuden anmodet om en individuel undersøgelse. På baggrund af det store antal af anmodninger, der endda oversteg antallet af selskaber i stikprøven, blev disse individuelle undersøgelser anset for at være urimeligt byrdefulde i henhold til artikel 17, stk. 3, i grundforordningen, og kun to af anmodningerne blev imødekommet.

3. **Undersøgelse**

(8) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle de EF-producenter, der havde indvilget i at indgå i stikprøven (et komplet spørgeskema til de otte selskaber i stikprøven og en kortfattet udgave, som var begrænset til visse makroindikatorer, til de seks selskaber, der ikke indgik heri, jf. efterfølgende afsnit om skade), alle de ikke-forretningsmæssigt forbundne importører, der havde givet sig til kende inden for fristen i indledningsmeddelelsen, den eneste kendte eksporterende producent i Rusland, alle de eksporterende producenter i Tyrkiet, der indgik i stikprøven, eller som var blevet indrømmet individuel behandling, samt til 11 sammenslutninger af selskaber, som Kommissionen vidste var brugere af den pågældende vare.

(9) Der blev modtaget besvarelser fra de otte EF-producenter i stikprøven, de seks EF-producenter, der ikke indgik i stikprøven, seks ikke-forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet, en eksporterende producent i Rusland, der også anmodede om markedsøkonomisk behandling, og seks eksporterende producenter i Tyrkiet. Der blev ikke modtaget nogen besvarelser fra brugerne.

(10) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en afgørelse om dumping, den deraf følgende skade og Fællesskabets interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende selskaber:

a) *EF-producenter, der indgik i stikprøven*

— Voestalpine Krems GmbH, Krems/Donau, Østrig

— SRW GmbH, Altensteig-Walddorf, Tyskland

— Arcelor Tubes France SA, Vincey, Frankrig

— ILVA SpA, Milano, Italien

— Marcegaglia SpA, Mantova, Italien

— Rautaruukki Oyj Metform, Helsingfors, Finland

— Corus UK Ltd, Corby, Det Forenede Kongerige.

([1]) SRW GmbH, KEM SA, Arcelor Tubes France SA, ILVA SpA, Marcegaglia SpA, Voestalpine Krems GmbH, Rautaruukki Oyj Metform, Corus UK Ltd.

b) *Eksporterende producenter i Tyrkiet, der indgik i stikprøven*

— Cayirova Boru San Ve Tic AS, Istanbul (forretningsmæssigt forbundet med Yücel Boru Profil Endüstrisi AS)

— Yücel Boru Profil Endüstrisi AS, Istanbul (forretningsmæssigt forbundet med Cayirova Boru San Ve Tic AS)

— MMZ Onur Boru Profil Uretim, Istanbul

— Ozdemir Sanayi Ve Tic Ltd, Eregli.

c) *Eksporterende producenter i Tyrkiet, der var indrømmet individuel behandling*

— Noksel Celik Boru Sanayi AS, Ankara

— Guven Boru ve Profil Sanayi ve Ticaret Ltd, Istanbul.

d) *Eksporterende producent i Rusland*

— JSC Severstal, Cherepovets.

(11) Det skal bemærkes, at et af de selskaber, der oprindeligt var udvalgt til at indgå i stikprøven for Tyrkiet, Toscelik Profil ve Sac, på grund af force majeure alligevel ikke var i stand til at indsende alle de ønskede oplysninger til Kommissionen i rette tid. Dette selskab blev derfor udelukket fra stikprøven og blev ikke omfattet af et kontrolbesøg, selv om det stadig blev anset for at være samarbejdsvilligt.

4. **Undersøgelsesperioden**

(12) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra 1. oktober 2001 til 30. september 2002 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Skadesundersøgelsen omfattede perioden fra 1. januar 1998 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

B. **DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**

1. **Generelt**

(13) Hule profiler består af svejsede rør og hule profiler, med firkantet eller rektangulært tværsnit, af jern eller stål, bortset fra varer af rustfrit stål eller med en omkreds på over 600 mm, og tariferes i øjeblikket under KN-kode ex 7306 60 31 (Taric-kode 7306 60 31 90) og ex 7306 60 39 (Taric-kode 7306 60 39 90).

(14) Hule profiler fremstilles i en række forskellige dimensioner, tykkelser, længder og stålkvaliteter. Der er to grundlæggende fremstillingsprocesser. Hule profiler kan enten fremstilles ved kold- eller varmformning. Begge typer anvendes hovedsagelig i bygge- og anlægsindustrien, selv om sidstnævnte normalt anvendes til mere krævende formål (f.eks. til bærende formål og ingeniørarbejder). Den mest almindelige type blandt de koldformede hule profiler er konstruktionsprofiler, der navnlig anvendes i bygge- og anlægsindustrien, men som kan have forskellige anvendelsesformål (f.eks. bygge- og anlægsarbejder, oplagring, landbrugsudstyr, påhængsvogne, lastvogne og gravemaskiner). I modsætning hertil anvendes præcisionsprofiler, der som regel er af mindre størrelse, af slutbrugere, f.eks. inden for bilindustrien, og til kontor- og designmøbler, haveredskaber og børneartikler. Mængdemæssigt er konstruktionsprofiler langt de mest anvendte.

2. **Den pågældende vare**

(15) Den pågældende vare er hule profiler med oprindelse i Rusland og Tyrkiet (»den pågældende vare«).

(16) Det fremgik af undersøgelsen, at alle typer af den pågældende vare på trods af forskellige produktionsmetoder har de samme fysiske og tekniske egenskaber og anvendes til de samme formål.

(17) Derfor anses alle typer af den pågældende vare foreløbigt for at være en og samme vare i forbindelse med denne antidumpingprocedure.

3. **Samme vare**

(18) Det fastsættes foreløbigt, at de hule profiler, der fremstilles og sælges af EF-erhvervsgrenen på EF-markedet, og hule profiler, der har oprindelse i de pågældende lande og eksporteres til EF, er samme vare, jf. artikel 1, stk. 4, i grundforordningen. Desuden er hule profiler, der fremstilles og sælges i de pågældende lande, og hule profiler, der har oprindelse i de pågældende lande og eksporteres til EF, også en og samme vare.

C. **DUMPING**

1. **Generel metode**

(19) Den generelle metode, der beskrives nedenfor, blev anvendt for alle de eksporterende producenter i Tyrkiet og for den eneste samarbejdsvillige russiske eksporterende producent, der var blevet indrømmet markedsøkonomisk behandling, jf. betragtning 34 til 39. Fremlæggelsen af undersøgelsesresultaterne vedrørende dumping omfatter derfor kun, hvad der er specifikt for hvert af de pågældende eksporterende lande.

Normal værdi

(20) For så vidt angår fastsættelsen af den normale værdi fastslog Kommissionen først for hver enkelt eksporterende producent, om det samlede hjemmemarkedssalg af den pågældende vare var repræsentativt i forhold til det samlede eksportsalg til Fællesskabet. I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen blev hjemmemarkedssalget anset for repræsentativt, hvis den mængde, som hver eksporterende producent solgte på hjemmemarkedet, udgjorde mindst 5 % af det pågældende selskabs samlede eksportsalg til Fællesskabet.

(21) Kommissionen identificerede efterfølgende de typer af hule profiler, som solgtes på hjemmemarkedet af selskaber med et repræsentativt hjemmemarkedssalg, og som var identiske eller direkte sammenlignelige med de typer, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet.

(22) For hver type, der solgtes af de eksporterende producenter på hjemmemarkedet og fandtes at være direkte sammenlignelige med den type af hule profiler, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet, blev det fastsat, hvorvidt hjemmemarkedssalget var tilstrækkeligt repræsentativt i henhold til artikel 2, stk. 2, i grundforordningen. Hjemmemarkedssalget af en bestemt type af hule profiler blev anset for tilstrækkeligt repræsentativt, hvis den samlede mængde af den pågældende type, der solgtes på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden, udgjorde mindst 5 % af den samlede solgte mængde af den sammenlignelige type af hule profiler, der eksporteredes til Fællesskabet.

(23) Det blev også undersøgt, om hjemmemarkedssalget af hver type af hule profiler kunne anses for at have fundet sted i normal handel, ved at fastsætte andelen af fortjenstgivende salg af den pågældende type til uafhængige kunder. I tilfælde, hvor mængden af en type af hule profiler solgt til en nettopris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde mindst 80 % af den samlede salgsmængde for den pågældende type, og hvor den vejede gennemsnitspris for denne type svarede til eller lå over produktionsomkostningerne, beregnedes den normale værdi på grundlag af den faktiske hjemmemarkedspris, beregnet som et vejet gennemsnit af priserne på alle salgstransaktioner for den pågældende type på hjemmemarkedet, der havde fundet sted i undersøgelsesperioden, uanset om disse havde været rentable eller ej. I tilfælde, hvor den vejede gennemsnitspris for hule profiler af den pågældende type lå under produktionsomkostningerne, eller hvor det fortjenstgivende salg udgjorde 80 % eller derunder, men mindst 10 % af det samlede salg af den pågældende type, blev den normale værdi baseret på den faktiske hjemmemarkedspris, beregnet som et vejet gennemsnit af de fortjenstgivende salgstransaktioner for den pågældende type.

(24) I tilfælde, hvor det fortjenstgivende salg af en hvilken som helst type af hule profiler udgjorde mindre end 10 % af det samlede salg af den pågældende type, fandt Kommissionen, at denne bestemte type solgtes i utilstrækkelige mængder til, at hjemmemarkedsprisen kunne give et passende grundlag for fastsættelsen af den normale værdi.

(25) I tilfælde, hvor hjemmemarkedsprisen på en bestemt type af hule profiler, der solgtes af en eksporterende producent, ikke kunne benyttes til at fastsætte den normale værdi, måtte der anvendes en anden metode. I denne forbindelse benyttede Kommissionen de priser på den pågældende vare, som andre producenter anvendte på hjemmemarkedet, jf. artikel 2, stk. 1, i grundforordningen. I alle de tilfælde, hvor dette ikke var muligt, anvendte Kommissionen en beregnet normal værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen.

(26) I alle de tilfælde, hvor der anvendtes en beregnet normal værdi, blev den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen beregnet på grundlag af produktionsomkostningerne for de eksporterede typer (om nødvendigt justeret) plus en rimelig margen til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (SA & G) samt fortjeneste. I alle tilfælde blev SA & G og fortjeneste fastsat i overensstemmelse med metoderne i artikel 2, stk. 6, i grundforordningen.

Eksportpris

(27) I alle de tilfælde, hvor den pågældende vare blev eksporteret til uafhængige kunder i Fællesskabet, blev eksportprisen fastsat i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i grundforordningen, dvs. på grundlag af de eksportpriser, der faktisk var betalt eller skulle betales.

(28) I tilfælde, hvor salget fandt sted gennem en forretningsmæssigt forbundet importør, blev eksportprisen beregnet på grundlag af prisen ved videresalg til uafhængige kunder. Der blev foretaget justeringer for alle omkostninger, der påløb mellem indførsel og videresalg for denne importør, herunder SA & G-omkostninger, samt en rimelig fortjenstmargen, jf. artikel 2, stk. 9, i grundforordningen.

Sammenligning

(29) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede prissammenligneligheden, jf. artikel 2, stk. 10, i grundforordningen. Der blev foretaget passende justeringer i alle de tilfælde, hvor de ansås for at være rimelige, korrekte og veldokumenterede.

Dumpingmargen

(30) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev der for hver eksporterende producent foretaget en sammenligning af den vejede gennemsnitlige normale værdi med den vejede gennemsnitlige eksportpris.

(31) For ikke-samarbejdsvillige selskaber blev der i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen fastsat en restdumpingmargen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

(32) For de lande, hvor samarbejdsniveauet var højt, og hvor der ikke var grund til at antage, at nogen eksporterende producent ikke udviste samarbejdsvilje, besluttedes det at fastsætte restdumpingmargenen på samme niveau som for det samarbejdsvillige selskab, der havde den højeste dumpingmargen, for at sikre, at eventuelle foranstaltninger var effektive.

(33) I tilfælde, hvor der var lille samarbejdsvilje i et land, blev restdumpingmargenen fastsat på grundlag af det største dumpingeksportsalg til Fællesskabet af repræsentative mængder. Denne fremgangsmåde blev også anset for nødvendig for ikke at belønne manglende samarbejde, og fordi der ikke var noget, der tydede på, at en ikke-samarbejdsvillig part havde solgt den pågældende vare til lavere dumpingpriser.

2. **Rusland**

Markedsøkonomisk behandling

(34) I henhold til artikel 2, stk. 7, litra b), i grundforordningen skal den normale værdi i antidumpingundersøgelser vedrørende import med oprindelse i Rusland fastsættes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1 til 6, for de producenter, der konstateres at opfylde kriterierne i artikel 2, stk. 7, litra c), dvs. hvis det er påvist, at de fremstiller og sælger den pågældende vare på markedsøkonomiske vilkår.

(35) Det eneste samarbejdsvillige russiske selskab, JSC Severstal, gav sig til kende inden for den fastsatte frist og anmodede om markedsøkonomisk behandling i henhold til artikel 2, stk. 7, litra b), i grundforordningen ved at besvare ansøgningsskemaet herom for eksporterende producenter.

(36) For at få markedsøkonomisk behandling skulle det pågældende selskab påvise, at dets virksomhed drives under markedsøkonomiske vilkår.

(37) Kommissionen indhentede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige, og efterprøvede alle oplysningerne i anmodningen om markedsøkonomisk behandling ved kontrolbesøg hos det pågældende selskab.

(38) Det blev konstateret, at selskabets beslutninger vedrørende priser og omkostninger blev truffet uden nogen omfattende statslig indgriben, jf. artikel 2, stk. 7, litra c), og at omkostninger og priser afspejlede markedsværdierne. Selskabets regnskaber blev revideret uafhængigt i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder, og dets produktionsomkostninger og økonomiske situation var ikke genstand for væsentlige fordrejninger, der var overført fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system. Dette blev også bekræftet af, at selskabet er omfattet af love om konkurs og ejerforhold, der giver retlig sikkerhed og stabilitet i forbindelse med driften af virksomheder, og at valutaomregninger finder sted til markedskurs.

(39) Det blev derfor konkluderet, at JSC Severstal opfyldte betingelserne i artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen, og at det kunne indrømmes markedsøkonomisk behandling. Det rådgivende udvalg blev hørt og gjorde ikke indsigelse mod Kommissionens konklusioner.

Normal værdi

(40) JSC Severstal blev anmodet om at indgive en fuldstændig besvarelse af spørgeskemaet, herunder oplysninger om hjemmemarkedssalget og produktionsomkostningerne for den pågældende vare. Som nævnt i betragtning 10 blev denne besvarelse efterprøvet ved et kontrolbesøg hos selskabet.

(41) Den normale værdi blev fastsat som beskrevet i betragtning 20 til 26, dvs. enten på grundlag af de priser, som uafhængige kunder havde betalt eller skulle betale i normal handel på hjemmemarkedet, jf. artikel 2, stk. 1, i grundforordningen, eller beregnet i henhold til artikel 2, stk. 3, i grundforordningen for den type af den pågældende vare, der solgtes til Fællesskabet.

Eksportpriser

(42) Det fremgik af undersøgelsen, at den russiske eksporterende producents eksportsalg både fandt sted direkte til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i Fællesskabet og via et forretningsmæssigt forbundet selskab i Schweiz. Eksportprisen blev derfor fastsat ifølge den metode, der er beskrevet i betragtning 27 og 28, dvs. på basis af enten de eksportpriser, der faktisk var betalt eller skulle betales, eller en beregnet eksportpris baseret på prisen ved videresalg til den første uafhængige kunde i Fællesskabet.

(43) I sidstnævnte tilfælde blev der foretaget justeringer for alle den forretningsmæssigt forbundne importørs relevante omkostninger, herunder SA & G-omkostninger, samt en rimelig fortjenstmargen, jf. artikel 2, stk. 9, i grundforordningen.

Sammenligning

(44) Sammenligningen fandt sted på grundlag af priser ab fabrik og i samme handelsled. For at sikre en rimelig sammenligning blev der i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen taget hensyn til forskelle, der angiveligt påvirkede priserne og dermed prisernes sammenlignelighed, hvis dette påvistes at være tilfældet. I denne forbindelse blev der foretaget justeringer for forskelle i handelsled samt omkostninger til transport, forsikring, håndtering og lastning samt dermed forbundne omkostninger, kreditomkostninger, provisioner og importafgifter.

Dumpingmargen for det samarbejdsvillige selskab

(45) Den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af den pågældende vare, som eksporteredes til Fællesskabet, blev sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver tilsvarende type af den pågældende vare, jf. artikel 2, stk. 11, i grundforordningen.

(46) På dette grundlag udgør den foreløbige dumpingmargen 9,5 % af cif-prisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet.

Restdumpingmargen

(47) Da der var en høj grad af samarbejdsvilje i Rusland, ca. 90 %, og der ikke var noget, der tydede på, at nogen eksporterende producent bevidst ikke ville samarbejde, fastsættes restdumpingmargenen på samme niveau som den margen, der blev fastsat for det eneste samarbejdsvillige selskab, nemlig 9,5 % af cif-prisen, Fællesskabets grænse.

3. **Tyrkiet**

(48) Som nævnt i betragtning 4 og 7 blev der anvendt stikprøver på grund af det store antal eksporterende producenter i Tyrkiet. Følgende selskaber blev udvalgt til at indgå i stikprøven:

— Cayirova Boru San Ve Tic AS, Istanbul

— Yücel Boru Profil Endüstrisi AS, Istanbul

— Özdemir Boru Profil San. ve Ticaret AS, Eregli

— Toscelik Profil ve Sac. Endüstrisi AS, Iskenderun

— MMZ Onur Boru Profil Uretim, Istanbul.

(49) Som nævnt i betragtning 11 skal det bemærkes, at selskabet Toscelik Profil ve Sac alligevel ikke var i stand til at indgive alle de ønskede oplysninger i rette tid til Kommissionen. Det blev derfor udelukket fra stikprøven, men blev imidlertid af de årsager, der er nævnt i betragtning 11, stadig anset for at være samarbejdsvilligt.

(50) Følgende selskaber blev indrømmet individuel undersøgelse:

— Noksel Celik Boru Sanayi AS, Ankara

— Guven Boru ve Profil Sanayi ve Ticaret Ltd, Istanbul.

(51) Følgende selskaber blev ikke udvalgt, men indvilgede i at samarbejde:

— Goktas Yassi Hadde Mamülleri Sanayi ve Ticaret AS, Gebze-Kocaeli

— Yasan Yassi Metal San. Tic. AS, Istanbul

— Boral Boru Profil San. ve Tic. Ltd, Istanbul

— Umran Celik Boru Sanayii AS, Istanbul

— Borusan Birlesik Boru Fabrikalari AS, Istanbul

— Mannesmann Boru Endustrisi AS, Istanbul

— Erbosan Erciyas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Kayseri

— Borutas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Adapazari

— Cinar Boru Profil San. Tic. Ltd STI, Eregli

— Sevil Boru-Profil Sanayii ve Ticaret AS, Istanbul

— Özborsan Boru San. ve Ticaret AS, Istanbul.

Normal værdi

(52) I betragtning af den betydelige inflation i Tyrkiet, ca. 45 % i 2002, fastsatte Kommissionen den normale værdi på månedligt grundlag for de typer af den pågældende vare, som var direkte sammenlignelige med de typer af hule profiler, der eksporteredes til Fællesskabet. Kun i de tilfælde, hvor der ikke forekom noget salg eller noget repræsentativt salg af sammenlignelige typer af hule profiler på hjemmemarkedet, eller hvor det månedlige hjemmemarkedssalg ikke fandt sted i normal handel, anvendte Kommissionen andre eksporterende producenters gennemsnitspriser på hjemmemarkedet i eksportlandet til at fastsætte den normale værdi. Kun i de tilfælde, hvor andre eksporterende producenter ikke solgte de samme typer af hule profiler på eksportlandets hjemmemarked, blev den normale værdi beregnet i henhold til artikel 2, stk. 6, i grundforordningen. For fem samarbejdsvillige eksporterende producenter anvendtes i denne forbindelse selskabernes egne produktionsomkostninger, SA & G-omkostninger og fortjeneste. For et selskab, hvis samlede salg på hjemmemarkedet af den pågældende vare ikke var repræsentativt i forhold til dets samlede eksportsalg til Fællesskabet, anvendte Kommissionen andre eksporterende producenters priser på eksportlandets hjemmemarked til at fastsætte den normale værdi.

Eksportpris

(53) Eksportprisen på varer med oprindelse i Tyrkiet blev baseret på eksportsalget direkte til uafhængige kunder i Fællesskabet og blev således fastsat i henhold til artikel 2, stk. 8, i grundforordningen.

Sammenligning

(54) Der blev foretaget justeringer for nedslag og rabatter, transport-, håndterings-, gebyr- og losningsomkostninger og dermed forbundne omkostninger (bankgebyrer) samt omkostninger til forsikring og kredit, hvor dette var relevant.

Dumpingmargen

(55) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev der for hver eksporterende producent foretaget en sammenligning af den månedlige vejede gennemsnitlige normale værdi med den månedlige vejede gennemsnitlige eksportpris.

1) Samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven og eksporterende producenter, der var indrømmet individuel undersøgelse

(56) Det er Kommissionens almindelige praksis at fastsætte én dumpingmargen for forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter for at forhindre, at den fremtidige eksport til Fællesskabet kanaliseres gennem selskaber med en lavere margen.

(57) De foreløbige dumpingmargener udtrykt i procent af cif-importprisen, frit Fællesskabets grænse, udgør:

— Özdemir Boru Profil San. ve Ticaret AS, Eregli: 14,7 %

— MMZ Onur Boru Profil Uretim, Istanbul: 14,4 %

— Guven Boru ve Profil Sanayi ve Ticaret Ltd, Istanbul: 6,4 %

— Noksel Celik Boru Sanayi AS, Ankara: 5,3 %

— Yücel Boru Profil Endüstrisi AS, Istanbul: 4,2 %

— Cayirova Boru San Ve Tic AS, Istanbul: 4,2 %.

2) Andre samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven

(58) For at fastsætte dumpingmargenen for de samarbejdsvillige tyrkiske producenter, der ikke indgik i stikprøven, beregnede Kommissionen en vejet gennemsnitlig dumpingmargen for producenterne i stikprøven, jf. artikel 9, stk. 6, i grundforordningen.

(59) Resultatet heraf var en vejet gennemsnitlig dumpingmargen på 6,4 % for følgende selskaber:

— Goktas Yassi Hadde Mamülleri Sanayi ve Ticaret AS, Gebze-Kocaeli

— Yasan Yassi Metal San. Tic. AS, Istanbul

— Boral Boru Profil San. ve Tic. Ltd, Istanbul

— Umran Celik Boru Sanayii AS, Istanbul

— Borusan Birlesik Boru Fabrikalari AS, Istanbul

— Mannesmann Boru Endustrisi AS, Istanbul

— Erbosan Erciyas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Kayseri

— Borutas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Adapazari

— Cinar Boru Profil San. Tic. Ltd STI, Eregli

— Sevil Boru-Profil Sanayii ve Ticaret AS, Istanbul

— Toscelik Profil ve Sac. Endüstrisi AS, Iskenderun

— Özborsan Boru San. ve Ticaret AS, Istanbul.

3) Ikke-samarbejdsvillige selskaber

(60) Der var en høj grad af samarbejdsvilje i Tyrkiet, og den foreløbige restdumpingmargen blev fastsat til niveauet for det samarbejdsvillige selskab, der havde den højeste dumpingmargen, dvs. 14,7 %.

D. **ERHVERVSGRENEN I FÆLLESSKABET**

1. **Samlet produktion i Fællesskabet**

(61) I Fællesskabet fremstilles den pågældende vare af 14 producenter i Belgien, Finland, Det Forenede Kongerige, Frankrig, Grækenland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Spanien, Tyskland og Østrig, på hvis vegne klagen blev indgivet, samt af 12 andre producenter. Kommissionen finder, at alle de ovennævnte 26 producenter tegner sig for produktionen i Fællesskabet i henhold til artikel 4, stk. 1, i grundforordningen.

2. **Definition af erhvervsgrenen i Fællesskabet**

(62) Som anført i indledningsmeddelelsen blev der blandt de 14 klagende EF-producenter udvalgt en stikprøve på otte selskaber ([1]). Disse selskaber samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen. Kommissionen udvalgte hovedsagelig stikprøven på grundlag af størrelsen af EF-producenternes produktion og salgsmængde. Der blev desuden lagt vægt på kriteriet om geografisk dækning for at få et geografisk afbalanceret billede af den pågældende erhvervsgren.

(63) Til orientering tegner de otte EF-producenter i stikprøven sig alene for 54 % af den samlede produktion i Fællesskabet og 69 % af EF-erhvervsgrenens produktion og havde i undersøgelsesperioden en markedsandel på 47 %.

(64) De 14 klagende EF-producenter (dvs. både de otte EF-producenter i stikprøven og de seks EF-producenter, der ikke indgik i stikprøven, men som støttede klagen) anses derfor for at opfylde betingelserne i artikel 5, stk. 4, i grundforordningen, da de tegner sig for en væsentlig del af den samlede produktion af den pågældende vare i Fællesskabet, nemlig 80 %. De 14 klagende EF-producenter anses derfor for at udgøre erhvervsgrenen i Fællesskabet (i det følgende benævnt »EF-erhvervsgrenen«) i henhold til artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i grundforordningen.

([1]) SRW GmbH, KEM SA, Arcelor Tubes France SA, ILVA SpA, Marcegaglia SpA, Voestalpine Krems GmbH, Rautaruukki Oyj Metform, Corus UK Ltd.

E. **SKADE**

1. **Forbruget i Fællesskabet**

	1998	1999	2000	2001	UP
Samlet forbrug i EF (tons)	2 566 399	2 779 176	2 811 285	2 796 609	2 722 450
Indeks (1998 = 100)	*100*	*108*	*110*	*109*	*106*

(65) Forbruget i Fællesskabet blev fastsat på grundlag af EF-erhvervsgrenens salgsmængde på EF-markedet, andre EF-producenters salgsmængde på EF-markedet og Eurostats oplysninger om den samlede import til EU, som om nødvendigt var behørigt justeret.

(66) På dette grundlag steg forbruget i Fællesskabet mellem 1998 og undersøgelsesperioden med 6 %. Nærmere betegnet steg det med 8 % mellem 1998 og 1999 og forblev stort set liggende på dette niveau indtil 2001. Mellem 2001 og undersøgelsesperioden faldt forbruget med 3 %. Da den pågældende vare hovedsagelig anvendes til ingeniørarbejder og i bygge- og anlægssektoren, skal udviklingen i forbruget ses på baggrund af et generelt opsving i Fællesskabets økonomi og i bygge- og anlægssektoren i særdeleshed.

2. **Ingen kumulativ vurdering af importen fra Rusland og importen fra Tyrkiet**

(67) Kommissionen overvejede, om importen af den pågældende vare med oprindelse i Rusland og Tyrkiet skulle vurderes kumulativt i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, i grundforordningen. Dumpingmargenen for importen fra Rusland og Tyrkiet lå over minimumsgrænsen i artikel 9, stk. 3, i grundforordningen.

(68) For så vidt angår konkurrencevilkårene fremgik det af undersøgelsen, at den pågældende vare importeret fra Rusland og Tyrkiet og den pågældende vare fremstillet af EF-erhvervsgrenen type for type var identiske i alle væsentlige fysiske og tekniske egenskaber. På dette grundlag var disse varer desuden indbyrdes udskiftelige, og de blev i den betragtede periode hovedsagelig solgt i Fællesskabet gennem sammenlignelige salgskanaler (dvs. forhandlere). Importen af den pågældende vare blev derfor anset for både at konkurrere indbyrdes og med den i Fællesskabet fremstillede vare.

(69) Kommissionen vurderede, om importen fra hvert af de pågældende lande var ubetydelig. I undersøgelsesperioden udgjorde forbruget, som fastlagt ovenfor, ca. 2 720 000 tons. I den samme periode udgjorde den russiske eksport til Fællesskabet af den pågældende vare ca. 26 000 tons ifølge Eurostat. Dertil skal lægges yderligere ca. 1 000 tons, da det under kontrolbesøget blev konstateret, at den samarbejdsvillige russiske eksportør havde angivet salget af den pågældende vare under en toldposition, der ikke var omfattet af proceduren. Det fastslås derfor foreløbigt, at Rusland har eksporteret lidt under 27 000 tons af den pågældende vare til Fællesskabet, hvilket er lige under minimumstærsklen. Som følge heraf bør der ikke indføres midlertidige foranstaltninger over for importen med oprindelse i Rusland. Proceduren bør imidlertid ikke afsluttes, og spørgsmålet bør undersøges yderligere for at nå frem til en endelig afgørelse i sagen.

3. **Importen med oprindelse i Tyrkiet (»det pågældende land«)**

Mængde

(70) Mængden af den pågældende vare, som importeredes fra Tyrkiet til Fællesskabet, steg med 30 % mellem 1998 og undersøgelsesperioden. Importen fra Tyrkiet var forholdsvis stabil mellem 1998 og 1999. Derefter steg den kraftigt med 43 % mellem 1999 og 2000, dvs. fra 135 357 tons til 195 331 tons. Mellem 2000 og 2001 faldt importen med 8 %, og mellem 2001 og undersøgelsesperioden faldt den med yderligere 2 %.

Markedsandel

	1998	1999	2000	2001	UP
Dumpingimportens mængde (tons)	139 721	135 357	195 331	184 755	181 253
Indeks (1998 = 100)	*100*	*97*	*140*	*132*	*130*
Dumpingimportens markedsandel	5,4 %	4,9 %	6,9 %	6,6 %	6,7 %
Indeks (1998 = 100)	*100*	*89*	*128*	*121*	*122*

(71) Det pågældende lands markedsandel steg med 1,3 procentpoint i den betragtede periode, nemlig fra 5,4 til 6,7 %. Først faldt den med 0,5 procentpoint mellem 1998 og 1999, og derefter steg den med 2 procentpoint til 6,9 % i 2000, inden den igen faldt en smule til 6,7 % i undersøgelsesperioden.

(72) Det skal bemærkes, at stigningen i importen fra det pågældende land og denne imports markedsandel i perioden fra 1998 til undersøgelsesperioden faldt sammen med en nedgang i forbruget på 6 %. Desuden skal det tages i betragtning, at de tyrkiske producenter af den pågældende vare havde en betydelig fortjeneste på deres salg på hjemmemarkedet. Under disse omstændigheder afhænger den eksporterede mængde direkte af, hvor meget det tyrkiske hjemmemarked kan aftage. Derfor udviser den tyrkiske eksportmængde og markedsandel denne forholdsvis ujævne udvikling.

Priser

a) Prisudvikling

(73) Mellem 1998 og undersøgelsesperioden faldt de gennemsnitlige cif-priser på importen af den pågældende vare med oprindelse i Tyrkiet først fra 331 EUR/ton i 1998 til 283 EUR/ton i 1999, men steg derefter igen til 370 EUR/ton i 2000, hvorefter de faldt til 310 EUR/ton i 2001 og i undersøgelsesperioden til sidst endte på et lidt lavere niveau end i 1998, nemlig på 314 EUR/ton. De gennemsnitlige importpriser faldt med 14 % mellem 1998 og 1999 som følge af et fald i priserne på det vigtigste råmateriale (varmtvalsede bredbånd), inden de igen steg med 26 % mellem 1999 og 2000. I 2001 faldt de igen med 18 % og forblev stort set på dette niveau i undersøgelsesperioden.

b) Prisunderbud

(74) Der blev foretaget en sammenligning mellem de eksporterende producenters og EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser i Fællesskabet for sammenlignelige typer af den pågældende vare. I den forbindelse blev EF-erhvervsgrenens priser ab fabrik uden rabatter og afgifter ved salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder sammenlignet med de tyrkiske eksporterende producenters cif-priser, Fællesskabets grænse, justeret for omkostninger efter importen og i samme handelsled. Det fremgik af sammenligningen, at den pågældende vare med oprindelse i Tyrkiet i undersøgelsesperioden blev solgt i Fællesskabet til priser, der underbød EF-erhvervsgrenens priser med mellem 3,8 og 5,6 %.

(75) Det skal bemærkes, at disse prisunderbudsmargener ikke giver et fuldstændigt billede af dumpingimportens virkninger for EF-erhvervsgrenens priser, da der både var tale om et pristryk og et prisfald. Dette underbygges af, at EF-erhvervsgrenen var tabsgivende mellem 2000 og undersøgelsesperioden, selv om den i denne periode kunne have haft en rimelig fortjeneste, hvis der ikke havde været dumping.

4. **EF-erhvervsgrenens situation**

(76) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i grundforordningen undersøgte Kommissionen alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på EF-erhvervsgrenens situation.

Indledende bemærkninger

(77) Da der blev anvendt stikprøver for EF-erhvervsgrenen, blev skaden både vurderet på basis af oplysninger for hele EF-erhvervsgrenen (»EE«) og på basis af oplysninger for EF-producenterne i stikprøven (»PS«).

(78) Når der anvendes stikprøver inden for EF-erhvervsgrenen, er det Kommissionens praksis at fastlægge visse skadesindikatorer, som f.eks. produktion, kapacitet, lagre, salg, markedsandel og beskæftigelse, for EF-erhvervsgrenen som helhed og at fastlægge skadesindikatorer for de enkelte selskabers resultater, dvs. priser, produktionsomkostninger og fortjeneste, på grundlag af oplysninger for EF-producenterne i stikprøven.

(79) Det fremgik af undersøgelsen af EF-producenterne i stikprøven, at deres oplysninger om produktion, kapacitet, salg, markedsandel og beskæftigelse stemmer overens med de oplysninger, der blev indsamlet for EF-erhvervsgrenen som helhed.

(80) Undersøgelsen af visse skadesindikatorer (salgsmængde, salgspriser og fortjeneste) var begrænset til salget til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder. Det konstateredes foreløbigt i undersøgelsen, at salget til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder ikke havde nogen væsentlig indflydelse på skadesudviklingen, da det i gennemsnit udgjorde mindre end 10 % af den samlede salgsmængde.

Oplysninger vedrørende EF-erhvervsgrenen som helhed

a) Produktion

	1998	1999	2000	2001	UP
EE's produkion (tons)	1 832 957	2 006 449	1 958 808	2 011 134	1 967 189
Indeks (1998 = 100)	*100*	*109*	*107*	*110*	*107*

(81) EF-erhvervsgrenens produktion steg en smule (med 7 %) mellem 1998 og undersøgelsesperioden. Efter en første stigning på ca. 9 % mellem 1998 og 1999 faldt den i 2000 med 2 %, hvorefter den igen steg i 2001 med 3 % og endelig faldt med 3 % i undersøgelsesperioden. Stigningen i 1999 var en følge af det gode økonomiske klima, der også kom til udtryk i en stigende kapacitetsudnyttelse. Produktionsstigningen i 2001 tog sigte på at genvinde tabte markedsandele, men gik ud over fortjenstmargenerne.

b) Kapacitet og kapacitetsudnyttelsesgrad

	1998	1999	2000	2001	UP
EE's produkionskapacitet (tons)	4 199 632	4 360 742	4 322 935	4 431 340	4 451 540
Indeks (1998 = 100)	*100*	*104*	*103*	*106*	*106*
EE's kapacitetsudnyttelse	44 %	46 %	45 %	45 %	44 %
Indeks (1998 = 100)	*100*	*105*	*104*	*104*	*101*

(82) De anførte kapacitetstal vedrører den tekniske kapacitet i modsætning til den teoretiske kapacitet, hvilket betyder, at der allerede er foretaget de justeringer, der af erhvervsgrenen anses for rutinemæssige, nemlig for normale feriedage, installationsperioder, vedligeholdelse og andre almindelige produktionsophold. På trods af disse justeringer anser klageren selv, at det er umuligt for et enkeltstående selskab at opnå en kapacitetsudnyttelsesgrad på 100 % over et helt år. I stedet bør 80 til 85 % anses for et absolut maksimum. Det skal også bemærkes, at der anvendes de samme produktionslinjer til at fremstille enten den pågældende vare eller runde rør. Der blev derfor foretaget en fordeling af den fulde produktionslinjekapacitet, som blev indberettet af de enkelte selskaber, for at sikre, at den nedenfor anførte kapacitet kun vedrører den pågældende vare. På dette grundlag var der en lille stigning i produktionskapaciteten i den betragtede periode. Mellem 1998 og undersøgelsesperioden steg den med 6 %. Det skal bemærkes, at en stor del af denne stigning fandt sted i 1999, dvs. på et tidspunkt, hvor EF-erhvervsgrenen stadig var rentabel. Kapaciteten forblev stabil i 2000, steg igen i 2001 og blev liggende på dette niveau i undersøgelsesperioden.

(83) Kapacitetsudnyttelsen lå først på 44 % i 1998, inden den steg til 46 % i 1999 som følge af en stor efterspørgsel og en positiv fortjeneste. I 2000, 2001 og UP faldt den lidt til 45 % og kom derefter ned på 44 % igen.

c) Lagre

	1998	1999	2000	2001	UP
EE's slutlagre (tons)	206 252	210 124	211 253	213 275	234 515
Indeks (1998 = 100)	*100*	*102*	*102*	*103*	*114*

(84) EF-producenterne fremstiller som regel deres varer på bestilling, og derfor består deres lagre af varer, der afventer levering til kunderne. Udviklingen i lagerbeholdningerne forekommer derfor ikke relevant i forbindelse med undersøgelsen af EF-erhvervsgrenens økonomiske situation. Af fuldstændighedshensyn analyseres udviklingen i lagerbeholdningerne imidlertid nedenfor. Lagerbeholdningerne af færdigvarer udgør i gennemsnit 13 % af de samlede salgsmængder i EF. EF-erhvervsgrenens slutlagre voksede gradvist i den betragtede periode. Ved udgangen af den betragtede periode var lagerbeholdningerne 13 % større end i 1998.

d) Salgsmængde

	1998	1999	2000	2001	UP
EE's salg til uafhængige kunder i EF (tons)	1 572 688	1 745 239	1 680 037	1 746 527	1 684 314
Indeks (1998 = 100)	*100*	*111*	*107*	*111*	*107*

(85) EF-erhvervsgrenens salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder på EF-markedet steg med 7 % i den betragtede periode, nemlig fra ca. 1 570 000 tons i 1998 til ca. 1 680 000 tons i undersøgelsesperioden. I 1999 steg det med 11 %, i 2000 faldt det med 4 %, i 2001 steg det igen med 4 %, og i undersøgelsesperioden faldt det igen med 4 %.

(86) Udviklingen i salgsmængden skal ses i lyset af, at EF-erhvervsgrenen over for den stigende lavprisimport med oprindelse i det pågældende land havde valget mellem enten at opretholde salgspriserne med en negativ udvikling i salg og markedsandel til følge eller at sænke salgspriserne og følge tendensen for den pågældende import til skade for rentabiliteten. Mellem 1998 og 1999 nød EF-erhvervsgrenen godt af det voksende marked og øgede både sine salgsmængder og sin fortjeneste. I 2000 mistede EF-erhvervsgrenen imidlertid både salgsmængder og fortjeneste, selv om markedet stadig var i vækst. I de efterfølgende år forsøgte EF-erhvervsgrenen at fastholde sine salgsmængder, selv om efterspørgslen faldt, men dette gik ud over rentabiliteten.

e) Faktorer, der påvirkede hjemmemarkedspriserne

(87) Det fremgik af undersøgelsen, at dumpingimporten i gennemsnit underbød EF-erhvervsgrenens trykkede salgspriser med 5 % i undersøgelsesperioden. Type for type fandtes det imidlertid, at de pågældende eksporterende producenters priser i visse tilfælde endda lå væsentligt under det gennemsnitlige prisunderbud på 5 % i forhold til EF-erhvervsgrenens priser. Kombinationen af dette underbud og den øgede dumpingimport fra Tyrkiet påvirkede med sikkerhed EF-erhvervsgrenens hjemmemarkedspriser.

f) Markedsandel

(88) EF-erhvervsgrenens markedsandel steg først med næsten et procentpoint mellem 1998 og 1999 og faldt derefter drastisk med næsten tre procentpoint i 2000. Den steg med ca. 2 procentpoint i 2001, inden den igen faldt en smule i undersøgelsesperioden. Som følge heraf lå EF-erhvervsgrenens markedsandel ved udgangen af den betragtede periode meget tæt på det niveau, der indledningsvis blev konstateret i 1998.

g) Vækst

(89) Mellem 1998 og undersøgelsesperioden, hvor forbruget i Fællesskabet steg med 6 %, steg EF-erhvervsgrenens salgsmængde med 7 %. EF-erhvervsgrenen fastholdt således stort set sin markedsandel, mens markedsandelen for den pågældende import steg med 1,3 procentpoint i samme periode. EF-erhvervsgrenen fastholdt således sin position på markedet, men dette skal ses i lyset af udviklingen i rentabiliteten og investeringsafkastet.

h) Beskæftigelse

	1998	1999	2000	2001	UP
EE-beskæftigelse, den pågældende vare	2 750	2 766	2 787	2 780	2 772
Indeks (1998 = 100)	*100*	*101*	*101*	*101*	*101*

(90) Beskæftigelsen i EF-erhvervsgrenen forblev stabil mellem 1998 og undersøgelsesperioden. Det skal bemærkes, at disse tal giver et lidt for positivt billede af situationen, da en række selskaber i perioder var nødt til at indføre arbejdsfordeling, når efterspørgslen var lav.

i) Produktivitet

	1998	1999	2000	2001	UP
EE's produktivitet (tons pr. ansat)	666	725	703	723	710
Indeks (1998 = 100)	*100*	*109*	*105*	*109*	*106*

(91) EF-erhvervsgrenens produktivitet pr. ansat pr. år steg først kraftigt med 9 % fra 1998 til 1999 og faldt derefter med 4 % mellem 1999 og 2000, inden den igen steg i 2001 og efterfølgende faldt lidt i undersøgelsesperioden. Ved udgangen af den betragtede periode lå produktiviteten 6 % over det niveau, der konstateredes i starten af perioden. Det skal bemærkes, at der ved denne måde at beregne produktiviteten på (produktion pr. ansat pr. år) hverken tages hensyn til den nedsatte arbejdstid efter 1998, navnlig i Frankrig, hvor arbejdsugen blev nedsat til 35 timer, eller til den omstændighed, at visse selskaber var nødt til at indføre arbejdsfordeling (som nævnt ovenfor). Selv om produktiviteten pr. ansat pr. år kun steg med 6 % siden 1998, skal det bemærkes, at produktiviteten pr. time steg med meget mere.

j) Dumpingmargenens størrelse

(92) For så vidt angår virkningerne for EF-erhvervsgrenen af størrelsen af den faktiske dumpingmargen kan de ikke anses for ubetydelige i betragtning af mængden og priserne på importen fra det pågældende land, især ikke på et så åbent og prisfølsomt marked som det for den pågældende vare.

k) Genrejsning fra virkningerne af tidligere dumping eller subsidiering

(93) I betragtning af at dette er en ny antidumpingprocedure, og da der ikke er fremlagt beviser på tidligere dumping, anses dette spørgsmål ikke for at være relevant.

Oplysninger vedrørende EF-producenterne i stikprøven

a) Salgspriser

(94) Salgsprisen pr. enhed faldt først med 9 % i 1999, fra 400 til 365 EUR/ton, og steg derefter med 16 % i 2000 til 427 EUR/ton, inden den faldt med 11 % i 2001 til 385 EUR/ton og blev liggende på dette niveau i undersøgelsesperioden. Denne forholdsvis ujævne udvikling skyldes nedenstående omstændigheder. Priserne på den pågældende vare, der sælges af EF-erhvervsgrenen, bestemmes af to afgørende faktorer: prisen på råmaterialet, der normalt er varmtvalsede bredbånd, og som typisk udgør ca. 70 % af de samlede produktionsomkostninger til den færdige vare, og konkurrenceforholdene på markedet.

(95) Mellem 1998 og 1999 faldt EF-erhvervsgrenens produktionsomkostninger med 10 % som følge af et kraftigt fald i priserne på varmtvalsede bredbånd. Mellem 1999 og 2000 steg EF-erhvervsgrenens omkostninger med 20 % som følge af en stigning i prisen på varmtvalsede bredbånd. Mellem 2000 og 2001 faldt produktionsomkostningerne med 5 % og forblev stort set på samme niveau i undersøgelsesperioden. I hele den betragtede periode (1998-UP) steg de samlede produktionsomkostninger således med 3 %, mens salgspriserne pr. enhed faldt med 5 %, hvilket medførte en forringet rentabilitet for EF-erhvervsgrenen.

b) Lønninger

	1998	1999	2000	2001	UP
PS, arbejdsomkostninger pr. år pr. ansat (1 000 EUR)	39,4	39,5	40,3	40,9	41,3
Indeks (1998 = 100)	*100*	*100*	*102*	*104*	*105*

(96) Gennemsnitslønnen pr. ansat steg med 5 % mellem 1998 og undersøgelsesperioden. Dette tal er lavere end både inflationen i forbrugerpriserne i Fællesskabet i den samme periode (7 %) og stigningstakten i de nominelle lønomkostninger pr. ansat (12 %) i den samme periode i Fællesskabet (alle sektorer).

c) Investeringer

	1998	1999	2000	2001	UP
PS, nettoinvesteringer (1 000 EUR)	20 227	28 432	26 223	30 079	32 656
Indeks (1998 = 100)	*100*	*141*	*130*	*149*	*161*

(97) EF-erhvervsgrenens samlede investeringer i den pågældende vare faldt med ca. 60 % mellem 1998 og undersøgelsesperioden. Det fremgik af undersøgelsen, at det er af afgørende betydning for denne erhvervsgren at fastholde et vist investeringsniveau for at være konkurrencedygtig. De fleste investeringer tog sigte på modernisering, og meget få blev foretaget for at øge kapaciteten. Det skal imidlertid bemærkes, at selv investeringer i udskiftning af udstyr normalt øger den tekniske kapacitet lidt, fordi det nye udstyr er mere effektivt og produktivt end det gamle.

d) Rentabilitet og afkast af investeringer

	1998	1999	2000	2001	UP
PS, rentabilitet af EF-salg til uafhængige (% af nettosalg)	1,4 %	3,3 %	– 1,0 %	– 6,5 %	– 6,1 %
Indeks (1998 = 100)	*100*	*231*	*– 69*	*– 455*	*– 428*
PS, investeringsafkast (fortjeneste i % af bogført nettoværdi af investeringer)	20,0 %	24,5 %	5,0 %	– 14,3 %	– 9,8 %
Indeks (1998 = 100)	*100*	*122*	*25*	*– 71*	*– 49*

(98) I den betragtede periode faldt rentabiliteten på salget til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i Fællesskabet fra 1,4 % i 1998 og 3,3 % i 1999 til – 1,0 % i 2000, – 6,5 % i 2001 og – 6,1 % i undersøgelsesperioden, udtrykt i afkastet af nettosalget før skat. EF-erhvervsgrenen var stadig fortjenstgivende i 1998 og 1999, hvor dumpingimporten havde en forholdsvis lille markedsandel, og efterspørgslen voksede kraftigt (+ 8 % mellem 1998 og 1999).

(99) Rentabiliteten blev negativ efter 1999 og nåede ned på et niveau, der var utilstrækkeligt til at sikre EF-erhvervsgrenens levedygtighed på lang sigt. Det skal erindres, at priserne steg med 5 % mellem 1999 og undersøgelsesperioden, mens omkostningerne steg med 14 %.

(100) Investeringsafkastet, udtrykt som fortjeneste i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne, fulgte stort set den ovennævnte udvikling i rentabiliteten i hele den betragtede periode. Det faldt fra hhv. 20 og 24 % i 1998 og 1999 til – 14 % i 2001 og – 10 % i undersøgelsesperioden.

e) Likviditet og evne til at tilvejebringe kapital

	1998	1999	2000	2001	UP
PS, likviditet (1 000 EUR)	39 936	46 518	22 698	– 6 475	– 6 017
Indeks (1998 = 100)	*100*	*116*	*57*	*– 16*	*– 15*

(101) Nettolikviditeten fra driftsaktiviteter udviklede sig fra ca. 40 000 000 EUR i 1998 til ca. – 6 000 000 EUR i undersøgelsesperioden. Den toppede i 1999, men faldt derefter kraftigt i 2000 og nåede sit lavpunkt i 2001. Som følge heraf må EF-erhvervsgrenen i stigende grad sætte sig i gæld for at kunne finansiere sine nuværende aktiviteter og investeringer.

(102) Det fremgik af undersøgelsen, at kapitalbehovet for en række af EF-producenterne i stikprøven er blevet påvirket i en negativ retning af deres svære finansielle situation. Selv om de fleste af disse selskaber indgår som en del af store stålkoncerner, bliver kapitalbehovene ikke altid dækket i tilstrækkelig grad, da de finansielle midler i disse koncerner som regel tildeles de mest rentable enheder.

5. **Konklusion vedrørende skade**

(103) Mellem 1998 og undersøgelsesperioden steg dumpingimporten af den pågældende vare med oprindelse i Tyrkiet betydeligt målt i mængde, nemlig med 30 %, og dens markedsandel i Fællesskabet øgedes fra 5,4 % i 1998 til 6,7 % i undersøgelsesperioden. Den største vækst fandt sted mellem 1999 og 2000, hvor dumpingimportens mængde steg med 43 % og dens markedsandel med 2 procentpoint. Gennemsnitspriserne på dumpingimporten med oprindelse i Tyrkiet var konsekvent lavere end EF-erhvervsgrenens priser i den betragtede periode. Endvidere lå priserne på importen fra det pågældende land i undersøgelsesperioden i gennemsnit 5 % under EF-erhvervsgrenens priser.

(104) Det konstateredes, at EF-erhvervsgrenens situation blev forværret i den betragtede periode. Mellem 1998 og undersøgelsesperioden var der en negativ udvikling i en række skadesindikatorer: Salgsprisen pr. enhed faldt med 4 %, mens produktionsomkostningerne pr. enhed steg med 3 %, rentabiliteten faldt fra 1 % i 1998 og 4 % 1999 til – 6 % i 2001 og undersøgelsesperioden, og investeringsafkastet og likviditeten fra driftsaktiviteterne fulgte den samme negative udvikling. Visse skadesindikatorer forblev stort set konstante: kapacitetsudnyttelsen, EF-erhvervsgrenens markedsandel og beskæftigelsen. Endelig var der en tilsyneladende positiv udvikling i visse indikatorer: I hele den betragtede periode steg produktionen med 7 %, kapaciteten med 6 %, salgsmængden i EF med 7 %, hvilket lå på linje med udviklingen i forbruget, og investeringerne (som hovedsagelig bestod af investeringer med henblik på modernisering) med 61 %. Det skal imidlertid bemærkes, at stigningen i produktionsmængden, kapacitetsudnyttelsen og salgsmængden i EF hovedsagelig indtraf mellem 1998 og 1999, hvor efterspørgslen var i kraftig fremgang. Derefter var der en generel nedgang i alle tre faktorer. På baggrund af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. artikel 3 i grundforordningen.

F. **ÅRSAGSSAMMENHÆNG**

1. **Indledning**

(105) I henhold til artikel 3, stk. 6 og 7, i grundforordningen undersøgte Kommissionen, om dumpingimporten af den pågældende vare med oprindelse i det pågældende land har forvoldt EF-erhvervsgrenen skade i et omfang, der kan betegnes som væsentligt. Andre kendte faktorer end dumpingimporten, som samtidig kunne skade EF-erhvervsgrenen, blev også undersøgt for at sikre, at skade, der eventuelt forvoldtes af sådanne andre faktorer, ikke blev tilskrevet dumpingimporten.

2. **Dumpingimportens virkninger**

(106) Den væsentlige stigning i dumpingimportens mængde med 30 %, dvs. fra 140 000 tons i 1998 til 181 000 tons i undersøgelsesperioden, og i dens markedsandel i Fællesskabet, nemlig fra 5,4 % i 1998 til 6,7 % i undersøgelsesperioden, samt det konstaterede prisunderbud (i gennemsnit på ca. 5 % i undersøgelsesperioden) faldt sammen med forværringen af EF-erhvervsgrenens økonomiske situation. Dumpingimportens indtrængning på markedet var særlig betydelig mellem 1999 og 2000, hvor den importerede mængde steg med 43 %, og dumpingimportens markedsandel steg med 2 procentpoint. I samme periode havde EF-erhvervsgrenen faldende salg (– 4 %) og markedsandel (– 3 procentpoint) samt forværret rentabilitet (– 4,3 procentpoint). Denne udvikling skal ses på baggrund af den lille vækst i forbruget af den pågældende vare i Fællesskabet mellem 1999 og 2000. Desuden lå dumpingpriserne under EF-erhvervsgrenens priser i hele den betragtede periode og udøvede et tryk på dem, som forhindrede EF-erhvervsgrenens priser i at stige med samme takt som stigningen i produktionsomkostningerne mellem 1999 og undersøgelsesperioden, hvilket udløste den nedgang, der førte til negative økonomiske resultater fra og med 2000. Kommissionen finder derfor, at dumpingimporten har haft en betydelig negativ indvirkning på EF-erhvervsgrenens situation.

3. **Virkningerne af andre faktorer**

a) *Dumpingimportens forholdsvis lille markedsandel*

(107) Kommissionen undersøgte, om den omstændighed, at dumpingimporten med oprindelse i Tyrkiet havde en forholdsvis lille og kun langsomt voksende markedsandel, var nok til at bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra det pågældende land og den væsentlige skade, der er påført EF-erhvervsgrenen. Som allerede nævnt i betragtning 71 og 72 steg markedsandelen for dumpingimporten med oprindelse i Tyrkiet med 1,3 procentpoint, nemlig fra 5,4 % i 1998 til 6,7 % i undersøgelsesperioden. I betragtning 73 og 74 blev det konstateret, at priserne på den pågældende vare med oprindelse i Tyrkiet konstant underbød EF-erhvervsgrenens priser.

(108) Det skal erindres, at det i undersøgelsen blev konstateret, at de tyrkiske producenter af den pågældende vare havde en betydelig fortjeneste på deres salg på hjemmemarkedet. Under disse omstændigheder afhænger den eksporterede mængde direkte af, hvor meget det tyrkiske hjemmemarked kan aftage. Derfor udviser den tyrkiske eksportmængde og markedsandel en forholdsvis ujævn udvikling.

(109) Markedsstrukturen for den pågældende vare er kendetegnet ved, at produktionen er forholdsvis spredt, og at der ikke er nogen enkeltstående producent, der har en reelt dominerende stilling. Den største EF-producent havde således en markedsandel på 10,6 % i undersøgelsesperioden, mens syv andre EF-producenter havde en markedsandel på mellem 5 og 10,5 %.

(110) Den pågældende vare er en typisk råvare. Den er homogen, indbyrdes udskiftelig og sælges på et gennemsigtigt marked. Det skal bemærkes, at mængdemæssigt set er de største brugere af den pågældende vare lagerførende selskaber, der konstant sammenligner priserne og i vid udstrækning fastsætter den endelige pris.

(111) På baggrund af disse oplysninger konkluderer Kommissionen, at selv forholdsvis små varemængder kan have prisdæmpende virkninger på hele EF-markedet, fordi det er så prisfølsomt.

b) *Andre EF-producenters resultater*

(112) Ingen af de andre EF-producenter, der ikke tilhørte EF-erhvervsgrenen, samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Det fremgår af de foreliggende oplysninger, at de andre producenters salgsmængde i EF forblev forholdsvis stabil på ca. 490 000 tons om året i hele den betragtede periode. Deres markedsandel faldt fra 19,2 % i 1998 til 18,1 % i undersøgelsesperioden. Dette viser, at de andre EF-producenter ikke vandt nogen markedsandele på bekostning af EF-erhvervsgrenen, men at de snarere mistede tilsvarende markedsandele som EF-erhvervsgrenen.

c) *Handelsbeskyttende foranstaltninger indført af USA og andre lande, virkninger af begivenhederne den 11. september 2001 og EF-erhvervsgrenens eksportresultater*

(113) En af de interesserede parter hævdede, at noget af den skade, som EF-erhvervsgrenen havde lidt, kunne tilskrives den omstændighed, at en række vigtige eksportmarkeder var blevet lukket for EF-erhvervsgrenen på grund af forskellige beskyttelsesforanstaltninger over for den pågældende vare i USA og andre lande, og at begivenhederne den 11. september 2001 havde påvirket efterspørgslen på verdensmarkedet.

(114) Det er korrekt, at EF-eksporten af den pågældende vare er omfattet af en række nationale beskyttelsesforanstaltninger, der blev indført fra og med 2001 som følge af de amerikanske foranstaltninger. Mængden af EF-erhvervsgrenens eksportsalg steg imidlertid med 33 %, nemlig fra ca. 85 000 tons i 1998 til ca. 114 000 tons i undersøgelsesperioden, og størstedelen af denne stigning fandt sted mellem 1998 og 2000. Eksportsalget udgjorde ca. 7 % af EF-erhvervsgrenens samlede salg af den pågældende vare i undersøgelsesperioden. Det skal også bemærkes, at den førnævnte rentabilitet udelukkende vedrører salget i EF af den pågældende vare. I modsætning hertil udviste eksportsalget en positiv rentabilitet i hele perioden 1998-UP, nemlig på mellem 18 og 9 %. Eksportaktiviteterne kan derfor ikke anses for at have bidraget til den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen.

	1998	1999	2000	2001	UP
EE's eksportsalg (tons)	85 220	98 878	111 910	113 228	114 037
Indeks (1998 = 100)	*100*	*116*	*131*	*133*	*134*

d) *Virkninger af den økonomiske krise i Sydøstasien*

(115) En af de interesserede parter hævdede, at den skade, der måtte være forvoldt EF-erhvervsgrenen, skyldtes den økonomiske krise i Sydøstasien i 1997-1998. Det skal bemærkes, at krisen i Asien kan være en årsag til faldet i prisen på stålprodukter og derfor på det vigtigste råmateriale (varmtvalsede bredbånd), som benyttes ved fremstillingen af den pågældende vare. Hvis krisen kan have påvirket leverandørindustrien, kan producenterne af den pågældende vare derfor have opnået fordel af lavere priser på det vigtigste råmateriale. I 1999, hvor priserne på varmtvalsede bredbånd var lavest, var EF-erhvervsgrenen faktisk i stand til at sænke priserne og øge salget. Det skal også bemærkes, at undersøgelsen ikke viste nogen kraftig stigning i importen af den pågældende vare fra asiatiske lande. På baggrund af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at krisen i Asien ikke bidrog til den skade, der blev påført EF-erhvervsgrenen.

e) *Importen fra andre tredjelande*

(116) Ifølge de foreliggende oplysninger steg den samlede import af den pågældende vare fra andre tredjelande med 7 %, nemlig fra 197 000 tons i 1998 til 211 000 tons i undersøgelsesperioden, og dens markedsandel steg først fra 7,7 % i 1998 til 10 % i 2000, inden den faldt til 7,7 % i undersøgelsesperioden. De vejede gennemsnitlige cif-priser på denne import faldt med 12 % mellem 1998 og undersøgelsesperioden, nemlig fra 444 EUR/ton i 1998 til 390 EUR/ton i undersøgelsesperioden. Det skal bemærkes, at priserne på importen fra andre tredjelande var betydeligt højere end priserne på importen fra det pågældende land i hele den betragtede periode.

(117) Det blev endvidere konstateret, at kun importen fra to andre lande end Tyrkiet havde en markedsandel i EF, der lå over 1 % i undersøgelsesperioden, nemlig importen fra Ungarn og Slovenien. Med hensyn til Ungarn blev det konstateret, at markedsandelen faldt fra 1,9 % i 1998 til 1,7 % i undersøgelsesperioden. Markedsandelen for importen fra Slovenien, der var på 0 % i 1998, faldt fra 1,5 % i 1999 til 1,2 % i undersøgelsesperioden. Selv om cif-priserne på importen fra disse to lande underbyder EF-erhvervsgrenens priser, har de altid ligget over priserne på importen fra det pågældende land. Der er endvidere ikke noget, der tyder på, at denne import kan have fundet sted til dumpingpriser. Det kan konkluderes, at de eventuelle virkninger af denne import for EF-erhvervsgrenens situation kun var marginale i betragtning af denne imports gennemsnitspriser og dens begrænsede omfang og markedsandel. Det konkluderes derfor foreløbigt, at hvis importen fra tredjelande har bidraget til den skade, EF-erhvervsgrenen har lidt, har det kun været i meget begrænset omfang, og at den derfor ikke havde virkninger, der kunne ændre konklusionen om, at der er en reel og betydelig årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra det pågældende land og den væsentlige skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.

f) *Overinvestering og overskudskapacitet*

(118) En række interesserede parter hævdede, at EF-erhvervsgrenen i lighed med stålindustrien i almindelighed lider under en kronisk overskudskapacitet, der bl.a. skyldes, at væksten er langsom på verdensmarkedet for stålprodukter, at stål i stigende grad erstattes af andre materialer i visse anvendelser, og at stålets egne mekaniske egenskaber, som f.eks. styrke og stivhed, er blevet forbedret. Det blev derfor hævdet, at den skade, der måtte være påført EF-erhvervsgrenen, blot er resultatet af en systematisk overinvestering i anlægsaktiver, der har ført til en akkumuleret overskudskapacitet.

(119) EF-erhvervsgrenens investeringer har hovedsagelig taget sigte på at erstatte og modernisere forældede produktionslinjer og at bygge nye, fuldt automatiserede lagerbygninger. Investeringerne har kun i begrænset omfang haft til formål at øge kapaciteten. Det skal bemærkes, at selv investeringer i udskiftning af udstyr normalt øger den tekniske kapacitet lidt, fordi det nye udstyr er mere effektivt og produktivt end det gamle. Kapacitetsstigningen, der er forholdsvis begrænset (6 % over fire år), skal også ses på baggrund af, at EF-erhvervsgrenen var rentabel i begyndelsen af den betragtede periode, og at efterspørgslen var stærkt stigende. Kapacitetstallene var allerede høje i 1998 og 1999, hvor dumpingimporten var begrænset, men dette forhindrede imidlertid ikke EF-erhvervsgrenen i at være fortjenstgivende i disse år. Endelig skal det bemærkes, at en af EF-producenterne i stikprøven i 1998 lukkede et produktionsanlæg, der havde en kapacitet på 50 000 tons. Det konkluderes derfor foreløbigt, at hvis den påståede overinvestering og overskudskapacitet har bidraget til den skade, EF-erhvervsgrenen har lidt, har det kun været i meget begrænset omfang, og at dette derfor ikke havde virkninger, der kunne ændre konklusionen om, at der er en reel og betydelig årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra det pågældende land og den væsentlige skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.

g) *Den mindskede efterspørgsel på grund af nedgangen i bygge- og anlægssektoren*

(120) En af de interesserede parter hævdede, at den skade, der måtte være påført EF-erhvervsgrenen, var knyttet til den nedgang, der ramte den største forbruger af den pågældende vare, nemlig bygge- og anlægssektoren. Til støtte for denne påstand fremlagde nævnte part en række oplysninger fra Eurostat om EU-produktionen i bygge- og anlægssektoren, der viste, at væksten i denne sektor fladede ud i 2000 og 2001 og derefter faldt fra og med det sidste kvartal af 2001.

(121) Det er velkendt, at der i 2002 var en recession i bygge- og anlægssektoren, og dette bekræftes af ovenstående tal for forbruget af den pågældende vare. Det fremgår af disse tal, at forbruget af den pågældende vare toppede i 2000 og derefter faldt i både 2001 og undersøgelsesperioden. Det skal imidlertid bemærkes, at den store ændring fra en rentabilitet på 3,3 % til et tab på ca. – 1 % indtraf mellem 1999 og 2000, på trods af at forbruget på markedet toppede samme år. I det pågældende år steg mængden af importen fra Tyrkiet kraftigt med 43 %, og dens markedsandel voksede fra 4,9 til 6,9 %. Det konkluderes derfor foreløbigt, at hvis den mindskede efterspørgsel som følge af nedgangen i bygge- og anlægssektoren har bidraget til den skade, EF-erhvervsgrenen har lidt, har det kun været i meget begrænset omfang, og at dette derfor ikke havde virkninger, der kunne ændre konklusionen om, at der er en reel og betydelig årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra det pågældende land og den væsentlige skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.

4. **Konklusion vedrørende årsagssammenhæng**

(122) Det konkluderes, at den pågældende dumpingimport var årsag til den væsentlige skade, der blev påført EF-erhvervsgrenen, navnlig i form af de faldende salgspriser pr. enhed (4 %), samtidig med at produktionsomkostningerne pr. enhed steg med 3 %, den mindskede rentabilitet fra 1998 og 1999 til 2001 og undersøgelsesperioden samt det tilsvarende fald i investeringsafkastet og likviditeten fra driftsaktiviteter.

(123) Virkningerne af andre faktorer (dumpingimportens forholdsvis lille markedsandel, andre EF-producenters resultater, de handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger, der er indført af USA og andre lande, begivenhederne den 11. september 2001, EF-erhvervsgrenens eksportresultater, den økonomiske krise i Sydøstasien, importen fra andre tredjelande, den påståede overinvestering og overskudskapacitet samt den mindskede efterspørgsel som følge af nedgangen i bygge- og anlægssektoren) for EF-erhvervsgrenens negative udvikling var enten ikke-eksisterende eller kun meget begrænsede og kunne således ikke ændre konklusionen om, at der er en reel og betydelig årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra det pågældende land og den væsentlige skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.

(124) Det konkluderes derfor foreløbigt, at dumpingimporten med oprindelse i Tyrkiet har forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade, jf. artikel 3, stk. 6, i grundforordningen.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

(125) Kommissionen undersøgte, om der til trods for konklusionerne om dumping, skade og årsagssammenhæng var tvingende grunde til at konkludere, at det ikke er i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger i dette bestemte tilfælde. Med henblik herpå og i henhold til artikel 21, stk. 1, i grundforordningen overvejede Kommissionen de sandsynlige virkninger af foranstaltninger for alle parter, der var berørt af undersøgelsen.

1. **EF-erhvervsgrenens interesser**

EF-erhvervsgrenens karakter og struktur

(126) EF-erhvervsgrenen består af 14 selskaber. Næsten alle indgår i internationale koncerner, der hovedsagelig er aktive i stålsektoren. Mange af dem køber det vigtigste råmateriale til markedspriser fra andre selskaber i koncernen. EF-erhvervsgrenen beskæftigede i alt ca. 160 000 personer, hvoraf 2 772 beskæftigede sig direkte med den pågældende vare i undersøgelsesperioden.

Virkningerne for EF-erhvervsgrenen af en eventuel indførelse af foranstaltninger

(127) Efter en indførelse af foranstaltninger forventes det, at EF-erhvervsgrenens salg af den pågældende vare på EF-markedet vil stige. Dette vil gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at vinde markedsandele og med øget kapacitetsudnyttelse at mindske produktionsomkostningerne pr. enhed og øge produktiviteten yderligere. Endvidere vil EF-erhvervsgrenens priser kunne stige noget, omend ikke med samme niveau som antidumpingtolden, da der stadig vil være konkurrence mellem EF-producenterne indbyrdes og med importen fra det pågældende land til ikke-dumpede priser samt med importen med oprindelse i andre tredjelande. Konkluderende kan det forventes, at stigningen i produktionen og salgsmængden på den ene side og det yderligere fald i enhedsomkostningerne på den anden side, eventuelt kombineret med en beskeden prisstigning, vil gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at forbedre sin finansielle situation.

(128) Hvis der på den anden side ikke indføres antidumpingforanstaltninger, er det sandsynligt, at den negative udvikling vil fortsætte for EF-erhvervsgrenen. EF-erhvervsgrenen lider navnlig under sin tabsgivende situation. I betragtning af den væsentlige skade, der blev forvoldt i undersøgelsesperioden, og nedgangen i bygge- og anlægsindustrien siden starten af 2002 er det klart, at EF-erhvervsgrenens finansielle situation vil blive yderligere forværret, hvis der ikke indføres foranstaltninger. Det vil sandsynligvis føre til yderligere nedskæringer i produktionen eller lukning af visse produktionsanlæg og således true beskæftigelsen og investeringerne i Fællesskabet.

Konklusion

(129) Det konkluderes, at en indførelse af antidumpingforanstaltninger vil gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at rejse sig efter virkningerne af den konstaterede skadevoldende dumping.

2. **Ikke-forretningsmæssigt forbundne EF-importørers og -forhandleres interesser**

(130) Distributionen af den pågældende vare i Fællesskabet er kendetegnet ved tilstedeværelsen af importører og forhandlere, som også handler med mange andre varer. Både EF-erhvervsgrenen og de eksporterende producenter sælger deres varer i Fællesskabet gennem forhandlere. I betragtning af det store antal involverede importører besluttede Kommissionen at udtage stikprøver i henhold til artikel 17 i grundforordningen og meddelte dette i indledningsmeddelelsen. Kommissionen anmodede alle 102 importører, der var anført i klagen, om at besvare spørgsmålene i indledningsmeddelelsen om deres samlede omsætning, deres samlede antal ansatte, mængden og værdien af deres import af den pågældende vare til Fællesskabet og videresalget på EF-markedet i undersøgelsesperioden.

(131) 12 importører indvilgede i at indgå i stikprøven og indgav de ønskede oplysninger inden for den fastsatte frist. På denne baggrund blev det besluttet at sende spørgeskemaet for importører til alle de 12 ovennævnte selskaber. Kun seks ([1]) ud af disse 12 importører udviste fuld samarbejdsvilje og udfyldte spørgeskemaet.

(132) De seks samarbejdsvillige importører tegner sig for ca. 45 % af den samlede import af den pågældende vare fra det pågældende land til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Hvis der indføres antidumpingforanstaltninger, er det muligt, at importen med oprindelse i det pågældende land vil falde. Det kan endvidere ikke udelukkes, at en indførelse af antidumpingforanstaltninger kan føre til begrænsede prisstigninger på den pågældende vare i Fællesskabet og derved påvirke importørernes og forhandlernes økonomiske situation. En eventuel antidumpingtolds indvirkning på importørernes og forhandlernes situation skal imidlertid ses på baggrund af, at handelen med den pågældende vare kun udgør en begrænset del af deres samlede aktiviteter. Det fremgik af oplysningerne fra ovennævnte samarbejdsvillige importører, at den pågældende vare med oprindelse i Tyrkiet i gennemsnit tegnede sig for ca. 12 % af disse selskabers samlede omsætning. Det fremgik også af undersøgelsen, at antallet af ansatte, der var direkte eller indirekte involveret i handelen med den pågældende vare, kun udgjorde 23 % af de i alt 107 ansatte i de samarbejdsvillige selskaber. Derfor vil eventuelle foranstaltninger få begrænsede virkninger for importørernes samlede virksomhed. Endvidere vil virkningerne for importører af stigningen i priserne på importen af den pågældende vare afhænge af deres mulighed for at overvælte prisstigningen på deres kunder. Da den pågældende vare kun udgør en lille andel af brugernes samlede omkostninger, bør importørerne have lettere ved at overvælte en eventuel prisstigning på brugerne. På dette grundlag har Kommissionen foreløbigt konkluderet, at en indførelse af antidumpingforanstaltninger sandsynligvis ikke vil have alvorlige negative følger for importørerne i Fællesskabet.

3. **Brugerindustriens interesser**

(133) Den vigtigste bruger af den pågældende vare i Fællesskabet er bygge- og anlægsindustrien. Derfor afhænger efterspørgslen på den pågældende vare hovedsagelig af udviklingen i bygge- og anlægsaktiviteterne i den private sektor og i industrien. Der blev sendt spørgeskemaer til 11 sammenslutninger af brugere, som blev opfordret til at fremsende kopier af spørgeskemaet for brugere til de af deres medlemmer, som var berørt af undersøgelsen. Kommissionen modtog ingen besvarelser af spørgeskemaet fra interesserede brugere eller fra deres repræsentative sammenslutninger. På baggrund af den manglende interesse fra brugerne af den pågældende vare konkluderes det foreløbigt, at det sandsynligvis ikke vil påvirke deres situation i væsentlig grad, hvis der indføres antidumpingforanstaltninger.

4. **Konklusion om Fællesskabets interesser**

(134) Indførelsen af foranstaltninger kan forventes at give EF-erhvervsgrenen mulighed for at genvinde salg og markedsandel og forbedre rentabiliteten. På den anden side er der i betragtning af EF-erhvervsgrenens forværrede situation risiko for, at visse EF-producenter kan lukke deres produktionslinjer eller endda hele produktionsanlæg og afskedige en del af deres ansatte, hvis der ikke indføres foranstaltninger. Det er sandsynligt, at der vil forekomme visse negative følger i form af faldende importmængder og moderate prisstigninger for importørerne og forhandlerne, men omfanget heraf kan begrænses ved at overvælte stigningen på brugerne. Brugerne vil for deres del næppe lide synderligt under en sådan forhøjelse, fordi den pågældende vare sandsynligvis kun har lille betydning for deres færdige varer. I lyset af ovenstående konkluderer Kommissionen foreløbigt, at der ikke findes nogen tvingende grund til ikke at træffe foranstaltninger i det aktuelle tilfælde, og at en indførelse af foranstaltninger vil være i Fællesskabets interesse.

([1]) Metallurgica Piemontese Sas, Transider SA, Bemaco Steel Ltd, Eurosteel Products Ltd, Steel Traders Ltd, Thyssen Mannesmann UK Ltd.

H. **MIDLERTIDIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER**

(135) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser bør der indføres midlertidige foranstaltninger for at hindre, at dumpingimporten forårsager yderligere skade for EF-erhvervsgrenen.

1. **Skadestærskel**

(136) De midlertidige antidumpingforanstaltninger bør være af tilstrækkeligt omfang til at afhjælpe den skade, som dumpingimporten har forvoldt EF-erhvervsgrenen, uden at overstige de konstaterede dumpingmargener. Ved beregningen af størrelsen af den told, som er nødvendig for at afhjælpe virkningerne af den skadevoldende dumping, fandtes det, at enhver foranstaltning skulle gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at genvinde dens omkostninger og opnå en fortjeneste før skat, som med rimelighed kunne forventes under normale konkurrencevilkår, dvs. en situation uden dumpingimport.

(137) På grundlag af de foreliggende oplysninger fandtes det foreløbigt, at en fortjenstmargen på 3,3 % af EF-erhvervsgrenens omsætning i 1999 kunne anses for et passende niveau, som EF-erhvervsgrenen kunne forventes at opnå, hvis der ikke forekom skadelig dumping. Den nødvendige prisstigning blev derefter fastsat på grundlag af en sammenligning i samme handelsled mellem den vejede gennemsnitlige importpris, der blev fastlagt i forbindelse med prisunderbudsberegningerne, og den ikke-skadevoldende pris på varer, der sælges af EF-erhvervsgrenen på EF-markedet. Den ikke-skadevoldende pris er blevet beregnet ved at justere salgspriserne for hvert selskab i EF-erhvervsgrenen til omsætningsnulpunktet og dertil lægge den ovennævnte fortjenstmargen. Forskelle som følge af denne sammenligning blev derefter udtrykt i procent af den samlede cif-importværdi.

(138) De antidumpingtoldsatser for individuelle selskaber, der er anført i denne forordning, blev fastsat på grundlag af resultaterne af den foreliggende undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der konstateredes for disse selskaber i undersøgelsen. Disse toldsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre selskaber«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af selskaberne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Varer, som er fremstillet af andre selskaber, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder til de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre selskaber«.

(139) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle toldsatser for selskaber (f.eks. efter ændring af den pågældende enheds navn eller oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) indgives omgående til Kommissionen med alle relevante oplysninger, især om ændringer i selskabets aktiviteter i forbindelse med produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsenheder. Kommissionen vil efter høring af det rådgivende udvalg i påkommende tilfælde ændre forordningen i overensstemmelse hermed ved at ajourføre listen over de selskaber, der er omfattet af individuelle toldsatser.

2. **Foreslåede midlertidige foranstaltninger**

(140) På baggrund af ovenstående er det Kommissionens opfattelse, at der i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i grundforordningen bør indføres en midlertidig antidumpingtold på importen med oprindelse i Tyrkiet, som bør svare til de konstaterede dumpingmargener, da de er lavere end skadesmargenerne.

3. **Tilsagn**

(141) I henhold til artikel 46 i afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet om iværksættelse af slutfasen af toldunionen blev de samarbejdsvillige eksporterende producenter på et tidligt tidspunkt underrettet om resultaterne af undersøgelsen. En række eksporterende producenter, nemlig Özdemir Boru Profil San. ve Ticaret AS, MMZ Onur Boru Profil Uretim og Guven Boru ve Profil Sanayi ve Ticaret Ltd, afgav pristilsagn i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i grundforordningen.

(142) I denne forbindelse konstaterede Kommissionen følgende:

— Den pågældende vare er en råvare, hvis priser selv på meget kort sigt er særdeles flygtige, og som derfor ikke er særlig egnet til et fast pristilsagn. Denne flygtighed skyldes bl.a. varierende priser på råmaterialerne, især varmtvalsede bredbånd, der er vigtige, men variable komponenter i produktionsomkostningerne. Den er også forbundet med valutakurserne, der er stabile i EF, med undtagelse af Det Forenede Kongerige, Sverige og Danmark, men som ændrer sig hurtigt i forhold til amerikanske dollar, som er den valuta, der anvendes for transaktionerne i Tyrkiet. Det ville derfor være nødvendigt at revidere priserne hver måned.

— Hvis mindsteimportpriserne blev indekseret efter prisen på varmtvalsede bredbånd, ville der skulle fastsættes forskellige indekseringsformler for hver undervaregruppe, da energien og arbejdskraften pr. ton varierer i forhold til størrelsen. Indførelsen af en formel for prisjustering ville derfor kræve, at der blev fastlagt mellem tre og fire underformler for hver varekategori, alt efter størrelse.

— Den pågældende vare forekommer i en lang række fremtrædelsesformer (op til 250), eftersom flere forskellige faktorer (stålkvalitet, størrelse, tykkelse osv.) påvirker priserne. Dette gør toldkontrollen urimeligt byrdefuld og kompliceret.

(143) Desuden eksporterer nogle af de producenter, der afgav pristilsagn, en række forskellige stålprodukter, som f.eks. svejsede rør, konstruktionsrør, kulstofholdige rør, kvadratiske rør, rektangulære rør osv., der kun er delvis omfattede af antidumpingundersøgelsen. Der er derfor stor risiko for priskompensation for de forskellige varer, der eksporteres til de samme kunder. Af samme årsager hævdede EF-erhvervsgrenen også, at tilsagn, og således også mindstepriser, i almindelighed helt klart ikke er en hensigtsmæssig foranstaltning i forbindelse med den pågældende vare.

(144) På baggrund af ovenstående blev de fremsatte pristilsagn afvist.

I. **AFSLUTTENDE BESTEMMELSE**

(145) Af hensyn til en rimelig forvaltning bør der fastsættes en periode, inden for hvilken de interesserede parter, der gav sig til kende inden for den frist, der er fastsat i indledningsmeddelelsen, kan fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt. Desuden bør det fastsættes, at alle afgørelser, der træffes vedrørende indførelsen af told med henblik på denne forordning, er foreløbige og kan tages op til fornyet overvejelse med henblik på indførelse af en endelig told —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af hule profiler, der består af svejsede rør og hule profiler, med firkantet eller rektangulært tværsnit, af jern eller stål, bortset fra varer af rustfrit stål eller med en omkreds på over 600 mm, og som i øjeblikket tariferes under KN-kode ex 7306 60 31 (Taric-kode 7306 60 31 90) og ex 7306 60 39 (Taric-kode 7306 60 39 90) og har oprindelse i Tyrkiet.

2. Den midlertidige told fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af følgende producenter:

Land	Selskab	Midlertidig antidumpingtold (%)	Taric-tillægskode
Tyrkiet	Özdemir Boru Profil San. ve Ticaret AS, Eregli	14,7	A446
	MMZ Onur Boru Profil Uretim, Istanbul	14,4	A447
	Guven Boru ve Profil Sanayi ve Ticaret Ltd, Istanbul	6,4	A448
	Noksel Celik Boru Sanayi AS, Ankara	5,3	A449
	Yücel Boru Profil Endüstrisi AS, Istanbul	4,2	A450
	Cayirova Boru San Ve Tic AS, Istanbul	4,2	A451
	Goktas Yassi Hadde Mamülleri Sanayi ve Ticaret AS, Gebze-Kocaeli	6,4	A452
	Yasan Yassi Metal San. Tic. A.S, Istanbul	6,4	A453
	Boral Boru Profil San. ve Tic. Ltd, Istanbul	6,4	A454
	Umran Celik Boru Sanayii AS, Istanbul	6,4	A455
	Borusan Birlesik Boru Fabrikalari AS, Istanbul	6,4	A456
	Mannesmann Boru Endustrisi AS, Istanbul	6,4	A457
	Erbosan Erciyas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Kayseri	6,4	A458
	Borutas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Adapazari	6,4	A459
	Cinar Boru Profil San. Tic. Ltd STI, Eregli	6,4	A460
	Sevil Boru-Profil Sanayii ve Ticaret AS, Istanbul	6,4	A461
	Toscelik Profil ve Sac. Endüstrisi AS, Iskenderun	6,4	A462
	Özborsan Boru San. ve Ticaret AS, Istanbul	6,4	A463
	Alle andre selskaber	14,7	A999

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

4. Overgang til fri omsætning i Fællesskabet af den vare, der er omhandlet i stk. 1, er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

Artikel 2

1. Interesserede parter kan anmode om fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for vedtagelsen af denne forordning, fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen inden for en måned fra datoen for denne forordnings ikrafttræden, jf. dog artikel 20 i forordning (EF) nr. 384/96.

2. I medfør af artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96 kan de berørte parter inden for en frist på en måned fra nærværende forordnings ikrafttræden fremsætte bemærkninger til anvendelsen heraf.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1 i denne forordning anvendes i en periode på seks måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juli 2003.

På Kommissionens vegne
Pascal LAMY
Medlem af Kommissionen